

Beste mensen,

Allerheiligen ... wat mogen we van zo'n feestdag verwachten?

Het gaat om grote en kleine heiligen die verder leven, zo noemden we het eerder al.

Is dat inderdaad de droom die wij mogen koesteren?

Is dat de toekomst waarvan wij mogen dromen?

Dromen zijn ons niet vreemd, denk ik, ieder van ons droomt,
niet enkel als we slapen,

het kunnen ook dagdromen zijn, wensen die we graag vervuld zouden zien.

Soms willen we elkaar vertellen van onze droom

maar dan merken we dat onze woorden beperkt zijn om die droom weer te geven.

Ook in de bijbel zijn er dromers ... mensen die een visioen zien.

Johannes is één van die dromers:

hij ziet, gelooft en vertrouwt dat het heil, het geluk

voor heel veel mensen is weggelegd, voor die grote én voor die kleine heiligen.

Hij ziet een menigte die niemand tellen kan,

een eindeloze stoet van zoveel geliefde mensen,

ouderen en kinderen, bekenden en onbekenden, in het wit gekleed,

die ons het leven toedragen,

en ons ons oproepen om te kijken met nieuwe ogen

om leven en dood samen te houden

en om vandaaruit God dank je wel te zeggen.

Johannes gebruikt er de woorden voor die hij toen had,

Zijn visioen, zijn droom willen we graag beluisteren.

DEEL 2

En dan herhaal ik mijn vraag van in het begin:

Is dat inderdaad onze droom?

Is dat de toekomst waarvan wij mogen dromen?

Iets waar we enkel kunnen naar uitkijken en misschien nooit werkelijkheid wordt?

Ik hoop dat u, net als ik, ervaart dat terugkijken naar het verleden, pijn kan doen, maar ook dat het dankbaar kan stemmen,

dat herinneringen deugd doen

en zij onze overledenen een beetje dichterbij brengen.

Maar tegelijkertijd hoop ik ook dat vooruit kijken u troost biedt.

De bijbel helpt ons daarbij, zoals we al hoorden.

Want als mens mogen we geloven dat wij allemaal een toekomst hebben,

en mensen die zich christen noemen, kunnen leven van die hoop.

Al weet ik dat er mensen zijn voor wie het leven ophoudt na dit aardse leven.

En al weet ik dat het voor sommige mensen, misschien voor u,

op dit moment niet mogelijk is om te geloven

in een lente zonder de man of vrouw, de broer of zus, zonder het kind

van wie afscheid genomen moest worden

en toch durf ik - naast die ervaring - ook het vertrouwen leggen

in een leven vol zaligheid.

Want het visioen dat Johannes zag, mogen we ook nu al een stukje ervaren die droom van eeuwig leven en liefde - voor - altijd.

De hemel van later, wordt hier - vaak in kleine gebaren - waar gemaakt.

En de hemel van nu, geeft ons al een idee van die hemel van later.

Want het is toch zalig om te zien hoe mensen getroost worden door de nabijheid van anderen,

en is het niet zalig te zien en te ervaren dat er mensen zijn die barmhartig zijn, omdat ze anderen een warm hart toedragen.

Telkens weer gaat het om zalige mensen die een stukje hemel op aarde brengen. Zij mogen thuiskomen in Gods grote liefde.

Daarom, zou ik eigenlijk eerst graag de kinderen naar voor willen vragen om bij Ludwig te gaan zitten.

Want: die zaligsprekingen, die heiligen die dit alles op hun manier hebben waar gemaakt, heeft Jezus ons al lang geleden toegezegd.